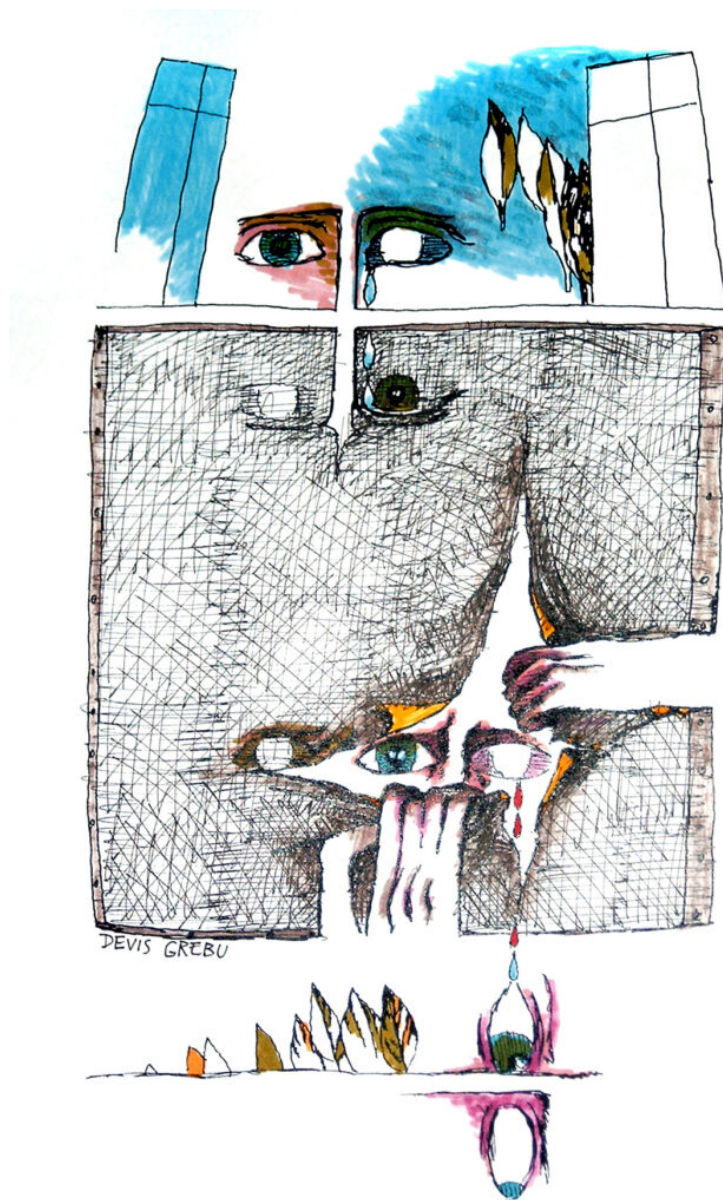

O POVESTE A VIETII MELE

Autor: Devis Grebu | 21 ianuarie 2022

Mesajul estetic, sublim colorat, pe care nemuritorul Gauguin ni l-a transmis prin pictura sa „codată” („De unde venim? Ce suntem? Încotro ne îndreptăm?”), m-a scufundat – fără îndoială alături de mulți alți „frământați” – în străfundurile orbecăielilor mișunate de scrupule.

Tot bagajul meu spiritual l-am căpătat, din copilărie până la adolescență, de la părinți cu

totul deosebiți, excepționali. Am fost obișnuit, de mic, cu traiul în libertate, dar pe bază de principii morale. Pentru mine arta plastică – ca țintă – n-a fost o alegere, ci un dar năvalnic, de nestăvilit. Indiferent de vremuri o aveam în sânge. Vocația pornește odată cu deosebitul dar personal pentru un mod de expresie. Este un paradox dulce/amar care-mi șoptește, pe de-o parte: „totu-i pierdut!...”, iar pe de alta: „totu-i promițător... deoarece simt mereu în mine o poftă de dragoste, de bucurii și voioșie, de viață...!” Iar amărăciunea-mi instinctivă, protectoare, nu egalează *ma joie de vivre*, căci dacă întorc „lumea” cu josu-n-sus, îmi pot permite o privire proaspătă, resuscitantă, față de aceste aparente contradicții.

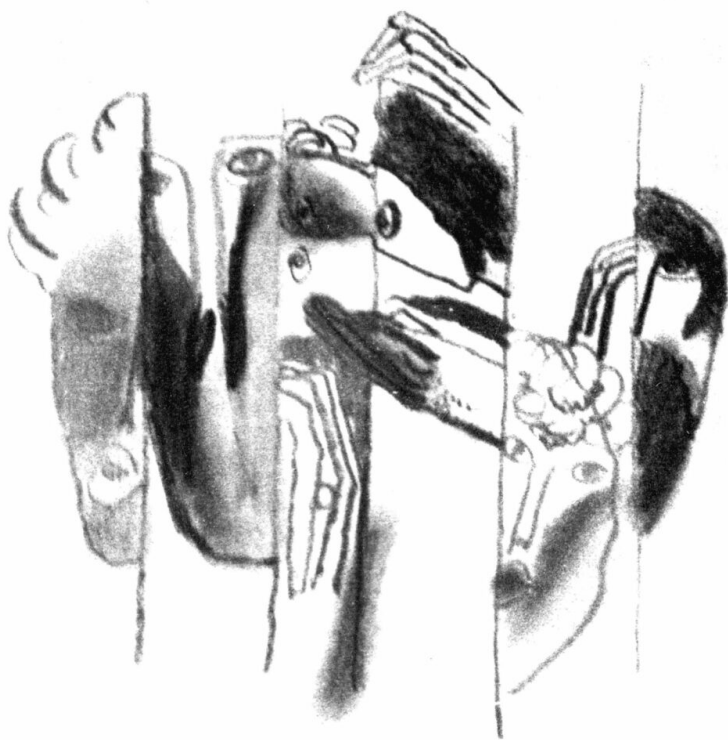
Vorba aceea: „o filosofie vizuală a vieții”. Astfel mi-au caracterizat și definit creațiile vizuale mulți dintre admiratorii critici de artă. Chiar așa, căci cred că sunt unul care privește mereu împrejur la realitățile care șchioapătă penibil, dureros, cu ochi-critici și dorința de a interveni, sperând că – „tratându-le” estetic –, le voi repara, redresa, schimba, îmbunătăți.

Ca atare îmi iau mereu elanul simbolic de pe trambulina experienței proprii și a cunoștințelor acumulate prin studii complexe, aprofundate – numite „cultură generală” (atât de disprețuită și chiar hulită în ziua de astăzi), completate cu o curiozitate infantilă de descoperitor aventurier.

Armonia – atât a culorilor, cît și a esențialei compoziții picturale – le-am „moștenit” prin intense și îndelungate studii muzicale din copilărie și adolescență, urmate de o educație muzicală complexă, de-a lungul anilor, îndrumat și alături de părinții mei.

Iar cel/cea care se află pentru prima oară în fața oricărei creații semnată de mine ar trebui să știe că, începând cu părăsirea României – în 1964 – am schimbat cam o dată la zece ani țara de reședință, acumulând pe parcurs tot atâtea influențe, în straturi. Consider, totuși, că înainte de toate m-am format – ca om și ca artist plastic – în atmosfera, climatul, peisajele, relațiile personale, cultura și tradițiile țării în care m-am născut. Pe care am fost forțat s-o părăsesc din cauza insuportabilului și nocivului regim criminal-comunist. Dar, până la „evadare”, studiile de cultură generală, educația muzicală și cea artistic-plastică le-am căpătat prin instituții de învățământ excelente, de înalt nivel, care nu numai că m-au consolidat inițial, temeinic, dar m-au și ajutat, stimulându-mi elanurile instinctive: imaginația debordantă și atracția către atâtea domenii variate de exprimare artistică, ale căror specificități nu le studiasem, evitând implicit „specializarea” monotonă, repetitivă, manieristă.

În plus, umorul meu nativ, cultivat, sprijinit și impulsionat de tatăl meu, m-a ajutat – și „obligat” – la rându-i să devin un neînduplecat critic-satiric al involuției societății moderne, actuale. Aspectul satiric/ucigător al umorului meu presărat prin activitatea publicistică este, implicit, o reflectare a dezgustului pe care-l resimt față de orice contact cu automatizarea robotică a inteligenței generațiilor actuale.

Dar să nu uit extraordinarul folclor românesc – în opinia mea este cel mai bogat, divers, profund, imaginativ, virtuos din toate folclorurile planetei – care și-a pus, fără îndoială, pecetea pe foamea mea de autenticitate, prospețime și diversitate, rezumând ceea ce pot pretinde că a devenit „stilul” meu.

În concluzie, cred că arta – cea adevărată, sinceră, firească, adică de calitate – trebuie să reacționeze estetic-virulent și cât mai convingător în fata superficialității generațiilor actuale, din ce în ce mai tinere.